

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Η ΣΙΑΜΑΙΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΙΑΜΑΙΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ἡ παράδοξος βιομηχανία... τεράτων τοῦ δόκτορος Ἐμίλ Κράουλ. Ποῖες ἦταν ἡ πρῶτες Σιαμαῖες ἀδελφές. Ἡ παράδοξος ἐγχείρησις τοῦ χειρουργοῦ τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου 14ου Ἡ συγκινητικὴ ἱστορία τῶν Σιαμαίων Ἐνγκ καὶ Τσένγκ. Ἡ τρυφερὴ ἀγάπη τῆς Ἀδέλας καὶ τῆς Μαρίας. Τὸ μῖσος τῆς Ροζαλίνας γιὰ τὴν ἀδελφὴ τῆς. Σιαμαῖες «βεντέπτες» τοῦ κινηματογράφου. Τὰ εἰδύλλια καὶ οἱ γάμοι τῶν Σιαμαίων κλπ.

ΣΤΗΝ Οὐγγαρία, δὴ καὶ λίγο καιρὸ, ἀπεκαλύφθη ἀπὸ τὴν ἀστυνομία ἓνα ἐκπληκτικὸ «ἐργοστάσιον τεράτων»! Ἐνας ἀσυνείδητος χειρουργὸς μὲ ἓνα σεβαστὸ ποσὸ ἀνελάμβανε νὰ παραμορφῶν νέες καὶ νέους, οἱ ὁποῖοι κατόπιν κατάφερναν νὰ κερδίζουν τὸ ψωμὶ τους ἐπικαλούμενοι τὴν εὐσπλαχνία τῶν διαβατῶν.

Τὰ «τέρατα τῆς Οὐγγαρίας» ἀποτελοῦσαν, καθὼς ἐξ-κριθώθηκε, μιὰ ἐπικίνδυνη σπεῖρα, τῆς ὁποίας ἀρχηγὸς ἦ-ταν αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ ἀνατριχιαστικὸς δόκτωρ Ἐμίλ Κράουλ καὶ φυσικὰ ἀπὸ τὶς εἰσπράξεις ποῦ ἦσαν σημαντικὲς, ἐπαίρνε πάντα τὴ μερίδα τοῦ λέοντος. Ὁ δόκτωρ Κράουλ, ὅπως ἀπεκαλύφθη, εἶχε παραμορφώσει πάνω ἀπὸ πεντακό-σιους ἀνθρώπους. Μὲ τὸ νυστέρι τοὺς ἀνοίγε τρομαχτικὲς οὐλές στὸ πρόσωπο ἢ τοὺς στρέβλωνε τὰ μέλη τοῦ σώμα-τός των. Μὰ τέλος ἐπέσε στὰ χέρια τῆς ἀστυνομίας καὶ τι-μωρήθηκε παραδειγματικὰ ἀπὸ τοὺς αὐστηροὺς δικαστὰς τῆς Βουδαπέστης.

Αὐτὴ ὅμως ἡ ἀνακάλυψις τῶν Οὐγγρων ἀστυνομικῶν ἔ-δωσε ἀφορμὴ στὶς ἐφημερίδες νὰ γράψουν ἓνα σωρὸ ἄρ-θρα γιὰ τὴν ἀνατριχιαστικὴ «αὐλὴ τῶν θαυμάτων» καὶ τὰ διάφορα τέρατα τὰ ὁποῖα παρουσιάσθησαν κατὰ καιροὺς στὸν πλανήτη μας. Ἐνας μάλιστα δημο-σιογράφος, ὁ Κλώντ Φράγκελ, εἶχε τὴν ἐμπνευσι ν' ἀσχοληθῆ μὲ τοὺς ἐρωτες τῶν τεράτων καὶ εἰδικῶς μὲ τὰ εἰδύλλια τῶν Σιαμαίων ἀδελφῶν, τὰ ὁποῖα, μὰ τὴν ἀ-λήθεια, δὲν ἔχουν καμμιά ὁμοιότητα μὲ τὰ εἰδύλλια τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Μὰ ἂς ἀφήσουμε τὸν ἴδιο νὰ μᾶς διηγηθῆ αὐτὰ τὰ ἐκπληκτικὰ πράγματα.

«Σ' ὅλες τὶς ἐποχές, γράφει ὁ κ. Φράγκελ, εἴτε ἀπὸ μιὰ ἰδιοτροπία τῆς φύ-σεως, εἴτε ἀπὸ ἀκατονόμαστες ἀμαρτίες τῶν γονέων τους, ἔκαναν συχνὰ τὴν ἐμ-φάνισί τους στὸν κόσμον ἀνατριχιαστικὰ τέρατα. Ἄλλα εἶχαν τρία πόδια κι' ἓνα χέρι κολλημένο στὴν πλάτη, ἄλλα ἦσαν τριχωτὰ σὰν πίθηκοι καὶ μερικὰ εἶχαν ὑ-περβολικὰ μικρὸ σῶμα, μεγάλο κεφάλι σὰν κολοκύθι καὶ στὴ μέση τοῦ προσώ-που ἓνα τεράστιο μάτι Κύκλωπος. Τὰ πε-ρισσότερα ἀπὸ αὐτὰ πέθαιναν μόλις γεν-νιόντουσαν ἢ ζοῦσαν μερικὲς ὥρες. Ὅλα τους ὅμως ἀποτελοῦσαν ντροπὴ τῆς οἰ-κογενείας τους κ' οἱ ἴδιοι γονεῖς τους ὑ-πέγραφαν τὴν καταδίκη τους. Μερικοὶ, οἱ πῖο εὐσπλαχνικοὶ, τὰ κρατοῦσαν κλειδω-μένα σ' ἓνα δωμάτιο καὶ μέσα ἐκεῖ, μα-κρὰ ἀπὸ τ' ἀδιάκριτα βλέμματα, τ' ἀ-φηναν νὰ τελειώσουν μαρτυρικὰ τὶς με-ρες τους.

Ἡ ἐμφάνισις τῶν Σιαμαίων ἀδελφῶν ἀναφέρεται γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τοὺς χρονικογράφους τῆς ἐποχῆς τοῦ Λουδο-βίκου XIV. Τὰ δυὸ αὐτὰ κορίτσια, τὰ ὁ-ποῖα ἦρθαν κολλημένα στὸν κόσμον, ἀνα-στάτως ἀποκαλεστοῦσαν τὴ Γαλλία. Ὁ ἴδιος μάλιστα ὁ καρδιναλῖος προέβη σὲ βαρυσήμαντες δηλώσεις καὶ ἐξήγησε ὅτι αὐτὰ τὰ κορίτσια ἔπρεπε νὰ βαφτιστοῦν δυὸ φορὲς, γιὰτὶ εἶχαν δυὸ ψυχὰς καὶ ἀ-ποτελοῦσαν δυὸ ἀνθρώπινα πλάσματα ποῦ εἶχαν κολληθῆ ἀπὸ μιὰ ἰδιοτροπία τῆς φύσεως. Καὶ γιὰ ν' ἀποδείξη ὅτι ἡ γνώ-μη του ἦταν σωστὴ, ἔκανε σχετικὰ δια-βήματα στὸν βασιλέα. Κι' ἐκεῖνος, πρῶ-ματι, διέταξε τὸν χειρουργὸ τῆς Αὐλῆς του, τὸν ἐξωχότατο Ζώρζ Μυρεσάλ, νὰ

τὶς χωρίσῃ μὲ μιὰ χειρουργικὴ ἐπέμβασι. Ἐγινε φυσικὰ μιὰ μεγαλοπρεπὴς τελετὴ καὶ τὰ κορίτσια τέλος ὠδηγή-θησαν μπροστὰ στὸν χειρουργὸ. Κι' ἐκεῖνος μὲ ἓνα... πε-λεκυ ἀπεπειράθη νὰ τὶς ξεχωρίσῃ. Μὰ ἔπειτα ἀπὸ λίγο ἡ Σιαμαῖες ἀδελφές πέθαναν, γιὰτὶ, ἂν κ' εἶχαν δυὸ σώμα-τα, ὡστόσο εἶχαν μόνο μιὰ ψυχὴ.

Τὸ 1826, ἐπίσης, ὁ Ἄγγλος περιηγητὴς Χοῦντερ, ταξι-δεύοντας στὸ Σιάμ, ἀνακάλυψε στὸ Βανγκόμ τοὺς Σια-μαίους ἀδελφούς Ἐνγκ καὶ Τσένγκ, οἱ ὁποῖοι ἔγιναν κα-τόπιν διάσημοι. Ὁ Χοῦντερ, ποῦ ἦταν κι' ἔξυπνος ἐπιχει-ρηματίας, τοὺς ἀγόρασε ἀπὸ τὸν πατέρα τους καὶ μὲ τὴν ἄδεια τοῦ βασιλέως τοῦ Σιάμ τοὺς πῆρε μαζί του στὴν Εὐρώπη. Ὁ Ἐνγκ καὶ ὁ Τσένγκ ἦσαν τότε δεκαπέντε χρό-νῶν καὶ εἶχαν διαβολομένη ὑγεία. Ὁ Χοῦντερ φυσικὰ τοὺς ἐξέθεσε ὡς περίεργο φαινόμενο στὶς διάφορες πρωτεύου-σες κι' ἔκανε κυριολεκτικῶς τὴν τύχη του. Ἐπειτα τοὺς πῆγε στὴν Ἀμερικὴ καὶ τέλος τοὺς γύρισε στὸ Παρίσι καὶ τοὺς ἐγκατέστησε σ' ἓνα κέντρο τῆς ὁδοῦ Ρισελιέ. Αὐτοὶ οἱ Σιαμαῖοι γιὰ πολὺ καιρὸ ἀποτελοῦσαν τὴν καλύτερη διασκέδασι τοῦ Παρισιοῦ.

Μὰ ὁ Ἐνγκ καὶ ὁ Τσένγκ εἶχαν ἓνα πολὺ τραγικὸ τέλος. Σὲ ἡλικία τριάντα χρόνων ἐρωτεύθησαν παράφορα δυὸ γυ-ναῖκες, τὶς ὁποῖες καὶ παντρεύτηκαν. Ἐ-πειδὴ ὅμως ἡ γυναῖκα τοῦ μάλλων δι-αρκῶς, ἀποφάσισαν νὰ τὶς ἐγκαταστή-σουν σὲ ξεχωριστὰ σπιτία καὶ συμφώνη-σαν τὶς τρεῖς μέρες τῆς ἐβδομάδος νὰ μένῃ ὁ Ἐνγκ —σὺν τῷ Τσένγκ, φυσικὰ— μὲ τὴν γυναῖκα του καὶ τὶς ὑπόλοιπες ὁ Τσένγκ —σὺν τῷ Ἐνγκ— μὲ τὴν δική του. Τὴν Κυριακὴ ἀφωσιώνονταν στὴν περιτοι-ησι τοῦ κήπου τους!

Μιὰ μέρα ὅμως ἀρρώστησε ὁ Ἐνγκ. Ὁ ἀδελφός του ὅμως τὸν ὑποχρέωσε νὰ σηκωθῆ ἀπὸ τὸ κρεβάτι καὶ νὰ τὸν πᾶρῃ στὸ σπιτί του, γιὰτὶ ἦταν ἡ μέρα νὰ ἐπι-σκεφθῆ τὴν γυναῖκα του. Στὸ δρόμο ὅ-μως ἀπὸ τὸ τρομαχτικὸ κρῦο τοῦ χειμῶ-να, ἡ κατάστασις τοῦ Ἐνγκ χειροτέρε-ψε καὶ μετὰ δυὸ μέρες πέθανε ἀπὸ πνευ-μονία. Ὁ Τσένγκ πῆγαινε νὰ τρελλαθῆ ἀπὸ τὴ φρίκη του. Ἐβλεπε ὅτι ἦταν κολ-λημένος μ' ἓνα πῶμα κι' ὅτι δὲν θὰ γίν-ωτανε τὸ θάνατο. Καὶ πράγματι, ὁ γιά-τρος ποῦ φώναξε ἀπὸ τὴ Βιέννη γιὰ νὰ τοῦ σώσῃ τὴ ζωὴ, δὲν κατώρθωσε νὰ κά-νῃ τίποτε. Μετὰ λίγες ὥρες κι' ὁ Τσένγκ ἀκολουθοῦσε τὸν ἀδελφὸ του στὸν τάφο.

Μὰ οἱ Σιαμαῖοι κ' ἡ Σιαμαῖες ἀδελ-φές ἐξακολούθησαν νὰ ἔρχωνται στὸν κό-σμον. Τὸ 1881, στὸ Παρίσι, ἔκαναν συχνὰ τὴν ἐμφάνισί τους δυὸ «κολλημένες ἀδελ-φές» ἐξαιρετικῆς ὠμορφίας, ἡ Μαρία καὶ ἡ Ἀδέλα. Οἱ Παρισιοὶ, γοητευμένοι ἀπὸ τὴν ὠμορφιά τους, τὶς λάτρευαν κυριολε-κτικῶς καὶ πολλοὶ τὶς εἶχαν ἐρωτευθῆ πα-ράφορα. Ἡ Μαρία καὶ ἡ Ἀδέλα ἦσαν πα-σίγνωστες γιὰ τὴν τρυφερότητά τους, πρᾶγμα παράδοξο, γιὰτὶ γενικῶς τὰ τέ-ρατα ἔχουν ἐγκληματικὰ ἐνστικτα καὶ κακοῦργες ψυχές. Ἐν τούτοις ἡ Μαρία καὶ ἡ Ἀδέλα ἦσαν τυφλὰ ἀφωσιωμένες ἢ μιὰ στὴν ἄλλη. Οὔτε δὲ κι' αὐτὸς ὁ ἐρω-τας δὲν μπόρεσε νὰ διαταράξῃ τὴν ἁρμο-νία τῆς ζωῆς τους. Ὅταν ἡ Μαρία, ποῦ

Ἡ Σιαμαῖες ἀδελφές Μάρ-γκαρετ καὶ Μαίρη Γκίντ, ἡ ὁποῖες σημείωσαν μεγάλη ἐ-πιτυχία στὸν κινηματογράφου

ήταν και πιο ώμορφη, έρωτεύθηκε, ή 'Αδέλα την βοηθούσε όσο της ήταν δυνατό σ' αυτές τις σχέσεις της και ποτέ δεν ζήλησε την ευτυχία της. Αυτές ή δυο όμως Σιαμαίες δεν πέθαναν από φυσικό θάνατο. Πέθαναν από μια έξαντλητική αιμορραγία. 'Η Μαρία και ή 'Αδέλα αποτελούν αληθινό φαινόμενο στα Ιατρικά χρονικά, γιατί αν και ήσαν Σιαμαίες, έν τούτοις διατηρούσαν όλα τὰ γνωρίσματα και τις σκέψεις τών φυσιολογικών ανθρώπων.

Το 1899, πάλι, στη Βραζιλία, μια πλούσια οικογένεια κτηματιών έφερε στον κόσμο δυο Σιαμαίες, τη Μαρία και τη Ροζαλίνα. 'Η Μαρία όμως ήταν υπερβολικά φιλάσθενη και διαρκώς ανάγκαζε και τη Ροζαλίνα να ξαπλώνεται στο κρεβάτι. 'Η δυο αδελφές, φυσικά, διαρκώς μάλλωναν κ' είχε άναπτυχθή μεταξύ τους ένα άσπονδο μίσος. 'Η άρρωστη Μαρία ζήλευε την Ροζαλίνα που ήταν πάντα υγιής κι' εκείνη πάλι μισούσε τη Μαρία γιατί ήταν υποχρεωμένη έξ αιτίας της να μένη καθηλωμένη στο κρεβάτι και να κάνει και αυτή δίαιτα! Οί γονείς τους, φυσικά, ανάγκασθηκαν τότε να σκεφθούν ότι έπρεπε να βρουν μια λύσι. Και στην άπελπισία τους δέχθηκαν την πρόταση του χειρουργού Σαπό Πρεβώ, ο οποίος τους βεβαίωσε ότι μπορούσε να τις ξεχωρίση. Και πράγματι, ή έγχειρησις επέτυχε: 'Η Ροζαλίνα κατάφερε να άποχωρισθή της αδελφής που την μισούσε θανάσιμα και να ζήση. 'Η Μαρία όμως που ήταν φιλάσθενη δεν μπόρεσε ν' άνθέξη στους πόνους και στην αίμορραγία και πέθανε.

Το φαινόμενο όμως αυτών των δυο αδελφών είνε σχεδόν μοναδικόν. "Ολες ή άλλες Σιαμαίες είνε υποχρεωμένες να ζούν μαζί και να μη χωρίζουν ούτε και σ' αυτόν το τάφο.

"Άλλες Σιαμαίες ήσαν ή Ραντίκα και ή Ντουντίκα, ή οποίες χώρισαν κι' αυτές κατόπιν χειρουργικής επέμβάσεως. 'Η μία, ή Ραντίκα, κατώρθωσε μάλιστα να ζήση μερικά ακόμη χρόνια. Μά ή αδελφή της πέθανε κατά την έγχειρησι.

"Άλλες επίσης ήσαν ή Μαντλαίν και ή Σουζάννα, ή Μαρία και ή Άννα και ή Άννα και ή Μαρία, όλες Γαλλίδες, που έζησαν μάλιστα αρκετά χρόνια. Επίσης ή Γιοζέφα και ή Ρόζα Μπλάντεκ, ή οποίες πέθαναν σ' ένα νοσοκομείο του Σικάγου από μαρασμό, γιατί αγαπούσαν τον ίδιο άντρα. Και τέλος οί αδελφοί Γκομπινώ, οί οποίοι στο Λονδίνο το 1928, άφου έγιναν βαθύπλουτοι γυρίζοντας τον κόσμο, παντρεύτηκαν τις αδελφές Μότος, δυο χαριτωμένες και έξαιρετικά ώμορφες νέες.

Μερικές άπό τις Σιαμαίες έπαιξαν μάλιστα και στον κινηματογράφο. Δυο δε ξανθές, ή Μάργκαρετ κ' ή Μαίρη Γκίντ, σημείωσαν μεγάλη έπιτυχία.

Αυτοί είνε οί Σιαμαίοι και ή Σιαμαίες, που άπασχόλησαν κατά καιρούς τους έπιστήμονας και κίνησαν την περιέργεια του κόσμου. Μά ό,τι και να γράψη κι' ό,τι και να διηγηθή κανείς για τη ζωή τους, ποτέ δεν μπορεί να φθάση την πραγματικότητα. 'Η ζωή των Σιαμαίων είνε τόσο παράδοξη και τόσο συγκινητική και τὰ ειδύλλια των τόσο περίεργα, ώστε προκαλούν τον οίκτο όλων των ανθρώπων οί οποίοι τους άντικρίζουν.

ΚΛΩΝΤ ΦΡΑΓΚΕΛ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΦΙΛΩΝ

— "Έκανε λοιπόν πολλές προόδους ή κόρη σου στο νέο Γυμνάσιο που την έστειλες;

— Καταπληκτικός! Μεθαύριο θ' άρραβωνιαστή με τον καθηγητή των μαθηματικών!...

ΜΕΤΑΜΕΛΕΙΑ ΛΩΠΟΔΥΤΟΥ

'Ο γιατρός (στον σταθμό των πρώτων βοηθειών).— Βλέπεις; Για να γλυτώσης πήδησε άπό όκτώ μέτρα κι' έσπασες το πόδ σου. Πιστεύω μ' αυτό πουπάθες να σωφρονίστηκες πειά! Ξ;

'Ο λωποδύτης. — "Έχετε δίκιο, γιατρέ. Ώρισμένως άπό δώ και στο έξής δεν θά κλέβω πειά παρά σέ... Ισόγεια!...

Τὰ γραφεία του «Μπουκέτου» έχουν μεταφερθή εις την οδόν Γερμανού Παλαιών Πατρών 5 θ' (έναντι πλατείας Κλαυθμώνος) εις την διεύθυνσιν αυτήν πρέπει ν' άπευθύνωνται οί φίλοι άναγνώσται μας, όσοι έπιθυμούν ν' άποκτήσουν τὰς έκδόσεις μας ή παλαιότερα φύλλα του «Μπουκέτου», κ.τ.λ. κ.τ.λ.

*Αριθμός Τηλεφώνου 26-135

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΤΟΥ Κ. Ν. ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕ

ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ ΜΑΣ ΦΑΓΗΤΑ

'Από τη Σέριφο έλαβα την παρακάτω έπιστολή:

«Σέριφος—Αύγουστος 1936

Κε Τσελεμεντέ,

'Επειδή τὰ ψάρια άφθονούν στα νησιά μας και τὰ μαγειρεύουν με πολλούς τρόπους, θά σάς γράψω μερικούς άπ' αυτούς που δεν είδα να τους αναφέρετε στα τοπικά φαγητά του «Μπουκέτου».

ΨΑΡΙΑ ΜΕ ΚΑΠΠΑΡΗ

Βάζομε μισή όκά κάππαρη τουρσί άπό το θράδυ στο νερό για να ξαρμυρίση. Το πρωί κόβουμε μισή όκά κρεμμύδια ξερά στην ξύστρα και τὰ θάζουμε στον τέντζερη με 150 δράμια λάδι να τσιγαριστούν. "Όταν ροδίση το κρεμμύδι ρίχνουμε την κάππαρη που την έχουμε πλυμένη δυο ως τρία νερά και στραγγισμένη. 'Αφου άχνιστή λίγο προσθέτουμε μισό ποτήρι του κρασιού δυνατό ξύδι και ρίχνουμε και λίγο νερό να θράση. "Όταν μισοθράση ή κάππαρη προσθέτουμε τὰ ψάρια (1 — 1 1)2 όκά και πάντοτε χοντρό ψάρι, όχι μικρά), θάζουμε άλάτι και πιπέρι και φροντίζουμε να μην έχη πολλή σάλτσα.

ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΙΑ ΜΕ ΤΟΜΑΤΑ ΠΛΑΚΙ

Τώρα το καλοκαίρι που δεν υπάρχουν χόρτα μυρώνια, κάνουμε τὰ ψάρια πλακι με τομάτα. Ξεφλουδίζουμε έως 1 όκά τομάτες, τις κόβουμε όπως συνήθως, τις θάζουμε σε παραβάνα με μαιντανό και σκόρδα ψιλοκομμένα και 100 δράμια λάδι. "Όταν μισοθράση ή τομάτα στρώνουμε προσεκτικά τὰ μπαρμπούνια, προσθέτουμε άλάτι και πιπέρι και σε λίγη ώρα είνε έτοιμα.

ΨΑΡΙΑ ΒΡΑΣΤΑ

Κόβουμε 3-4 κρεμμύδια στην ξύστρα και τὰ τσιγαρίζουμε με 100 δράμια λάδι. "Όταν τσιγαριστή το κρεμμύδι ρίχνουμε μισό ποτήρι του κρασιού ξύδι δυνατό. Βάζουμε το άνάλογο νερό και όταν πάρη θράσι προσθέτουμε τὰ ψάρια (συνήθως σκροπίνες ή χάνους). "Όταν θράσουν θγάζουμε προσεκτικά τὰ ψάρια και του ζουμι το σεβίρουμε σε σουπιέρα όπου έχουμε κόψει μικρές φέτες ψωμιού. Τρώμε το θρεγμένο αυτό ψωμί μαζί με τὰ ψάρια που είνε έτσι πιο νόστιμο άπό την κακαθιά. 'Η νοστιμάδα τους όμως έξαρτάται άπό το ξύδι, που πρέπει να είνε πολύ δυνατό.

ΧΤΑΠΟΔΙ ΜΕ ΜΑΡΑΘΑ

Κόβουμε το χταπόδι σε κομμάτια όχι πολύ μικρά γιατί στο θράσιμο μαζεύει, το πλένουμε, το θάζουμε στον τέντζερη με έλάχιστο νερό και τον σκεπάζουμε. "Όταν ύστερα άπό λίγη ώρα τραθήξη το νερό, του θάζουμε 100 — 150 δράμια λάδι και κρεμμύδι ψιλοκομμένο. "Όταν τσιγαρισθή το κρεμμύδι, προσθέτουμε λίγο νερό να θράση. "Όταν μισοθράση, θάζουμε τὰ μαραθα που τὰ έχουμε προηγουμένως πλυμένα και ψιλοκομμένα. Λίγη ώρα πριν το θγάλουμε άπ' τη φωτιά ρίχνουμε λίγο πιπέρι και να ποτήρι του κρασιού κρασι άρετισίνωτο. Άλάτι ως γνωστόν στο χταπόδι δεν θάζουμε γιατί πικρίζει.

'Η άναγνώστριά σας

Α. Ρ.»

Διά την άντιγραφην
Ν. ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕΣ